

ВІДДІЛ ЗОВНІШНІХ ЦЕРКОВНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
Московського Патріархату

Сестри Пюхтицького монастиря знову направили звернення до естонського парламенту у зв'язку із запропонованими поправками до Закону про Церкви та парафії

Служба комунікації ВЗЦЗ, 27.02.2025. 16 лютого 2025 року настоятелька Пюхтицького жіночого монастиря ігуменя Філарета (Калачова) та сестри обителі вдруге звернулися до парламенту Естонської Республіки у зв'язку з планами за допомогою поправок до Закону про Церкви та парафії примусити обитель до зміни юрисдикції або ліквідувати монастир. Попереднє послання було опубліковано 11 лютого ц.р. У новому зверненні до парламенту Естонської Республіки йдеться

«Шановний голова Рійгікогу Лаурі Хусар!

Звернутися до Вас нас спонукало глибоке занепокоєння за долю нашого Пюхтицького Успенського жіночого монастиря.

Більше століття, а точніше - 134 роки тому, він був заснований у Курем'яї, на Святій горі, і з тих пір, які б не вирували навколо нього бурі, як би не шокували світ війни і революції і як би не змінювалася влада - він ні на один день не переставав світити любов'ю Богу. І яка б темрява не покривала світ, тут усе освітлювалося світлом любові людини до Бога Всемилоствого. Жодного дня не зупинялася в монастирі молитва.

І ось тепер, раптом, відбувається щось, що не вміщається в нашу свідомість і гострим бодем висловлюється в наших серцях. Від нас вимагають, щоб ми розірвали наш канонічний зв'язок з Руською Православною Церквою заради Константинополя. І це не лише порушення церковних канонів; це все одно, що змушувати людину покинути свою рідну матір. Вона виростила його, пестувала в усі дні його життя, і ось тепер - відмовитися від неї? Це таким гріхом ми маемо обтяжити наші душі? І навіщо? Заради нашого спокою та благоденства?

Відповісти хочемо словами Христа, що не піддався спокусі: «Господу Богу твоєму поклоняйся і Йому одному служи» (Мф. 4. 10). Вже вкотре ми повторюємо, що все, що ставиться нам за провину, - це не наші монастирські діяння. Ми, насельниці Пюхтицького монастиря, завжди далекі від політики і ніколи не брали участі в іграх на політичній арені.

Ми пішли в наші келії від світу, пристрастей, суперечок та зіткнень, якими живе світ, від його поглиненості злобою дня. У просторі нашого чернечого життя існує лише Господь, а основу його становлять молитва та праця.

Чи треба говорити, що всяке вторгнення світу в монастирське, чернече життя завдає нам болю і змушує нас зі страхом дивитися в майбутнє.

Єдиний жіночий монастир, що зберігся за радянських часів у Руській Православній Церкві, - це Пюхтицький монастир. Ми ніколи не забували про це, і завжди на своїх щоденних службах з вдячністю молилися і продовжуємо молитися за країну Естонську, за владу та її благородний народ.

Ми сподіваємося, що нас нарешті почують можновладці і що Естонська Республіка зрозуміє нашу тривогу. Немає такого закону, який змушував би безневинних, законслухняних чорноризців відмовитися від завітів Христа на угоду миттєвим бажанням політиків. Нас, насельниць обителі, без нашої згоди поміщають у простір, де оселилися незнання та нові божества, що стверджують істину поза Христом. Ми, ПЮХТИЦЬКІ, з духовною радістю повторимо тихі слова великого християнина: "Краще я залишуся з Христом, ніж з істиною поза Христом"».

Джерело: <https://mospat.ru/ua/news/92921/>